

נוכחים: מר ל. אשכול - ראש הממשלה ושר הבטחון
ח.כ. א. בן-אליעזר
ח.כ. ה. לנדאו
מר א. בן-נחן - המנהל הכללי, משרד הבטחון
מר י. נסיהו - מזכיר צבאי לראש הממשלה

ח.כ. לנדאו: אנו פונים היום אל שר הבטחון. המדובר הוא בהמשך לפרק מסויים אשר העלינו אותו בכנסת בזמנו בדבר שני הכרכים האחרונים של ספר ההגנה אשר יצאו לאור.

דומני שלא היה ספק בלב איש שיש קונטרבנדציה, ערעור והרהור בעניין זה. העניין לא החברר מבחינה סריטורית עד היום; בזמנו בקשנו כי כל עוד לא יחברר העניין הזה עד תוסו לא יופץ הספר. השובתו של ראש הממשלה היחה כי הספק מופץ כבר ואין מה לעכב.

לפני מספר ימים קבלנו העתק של סנייה של משרד הבטחון אשר נשלחה למשפחות החללים, בה מציע משרד הבטחון כשי למשפחות האלה לקראת יום העצמאות, אח שני הכרכים אשר היו בבחינת קונטרבנדציה רצינית ולא/דברים של מה בכך, העניין הוא עמוק. אמנם צויין בפנייה זו כי מי שאיננו מעוניין בספר זה יודיע על כך ואז הוא יקבל כשי ספר אחר, אם לא הבוא ידיעה על סרוב לקבלת הספר המוצע יראו אח הדבר כחסכמה לקבלת שני הכרכים הללו. המשפחות לא נשאלו אם יש להם עניין לקבל את הספר הזה. לפי זה נמצא כי עכשיו מוצע הספר הזה ל-5,000 משפחות מכובדות ובעלות מעמד מיוחד בארץ. מחוך הנסיון ידוע שבדרך כלל אין משיבים על פניות מסוג זו ואם משיבים הרי מספרם של המשיבים הוא מועט ומשום כך יש בהצעה זו כדי להכניס את הספר לביתן של אלפי משפחות.

... ..
... ..
... ..

... ..
... ..
... ..
... ..

... ..
... ..
... ..
... ..

... ..
... ..
... ..
... ..

ח.כ. לנדאו: יש לנו נסיון מספר אחר: אנציקלופדיה לגבורה בישראל, שבו אינם מוזכרים לא אצ"ל, לא לח"י ולא דב גרונר. הובטח לנו לתקן את הדבר אבל הוא לא הוקן מפני שלא הוצאה מהדורה חדשה.

בקשחנו היא שהספר על תולדות ההגנה לא יופץ על-ידיכם בין אלה שהוא עדיין לא הופץ ביניהם, כי דבר זה מרבה מרידות ועלולה לקבל אותו משפחה אשר אמנם לא תודיע על סרובה לקבל את הספר והיא חפגע וחפגם על-ידי מוסד ממשלתי.

אנחנו סבורים שלא צריך היה לנקוט בפעולה שנקטתם בה בשעה שהקונטרבנדא עדיין קיימת.

מר בן-נחום: כל שנה לקראת יום העצמאות אנחנו נוהגים ספר כשי למשפחות השכולות. ההחלטה על מתן הספר הזה נפלה בחודש אוקטובר או נובמבר 1963, ולאחר שהתקורר הויכוח בכנסת בעניין זה כתבנו את אותו המכתב אשר נשלח למשפחות. זה מקרה ראשון שכתבנו מכתב מסוג זה להורים, עד כה לא עשינו זאת. עד היום נחקבלו בסך הכל 1,000 חשבוות ומהן 320 חשבוות של יליות יתכן שביין 320 האלה יש מי שיש להם כבר הספר ויש משפחות כאלה אשר אינם מעוניינים בו.

היום אנחנו נמצאים עדיין בהחלטה חודש פברואר ויתכן שאלה שלא ירצו בו מאיזו שהיא סיבה יודיעו לנו על כך.

מר בן-אליעזר: האינפורמציה הזו מאשרת את ההנחה שלנו. אני לא מדבר על תוכנו ומהותו של הספר הזה. מה שמעניין אותנו היא העובדה שמשרד הבטחון מצא לנחוץ הפעם, שלא כרגיל, לשלוח מכתב למשפחות ולשאול אם הם רוצים בספר אם לאו. זאת אומרת שגם במשרד הבטחון היתה הרגשה שמשחו כאן איננו בסדר.

... of the

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

מר בן-נחון: שלהנו הפעם את ההוצאה של השנה ולא את הספרים הקודמים.

מר בן-אליעזר: מספיקה לי הסיבה הזו שהיא בסיסית מאד. אולי נצטמצם רק לדברי שר הבטחון בכנסת.

שר הבטחון בדבריו בכנסת פנה אל המערערים ואמר: אם יש לכם על מה לערער הביאו בבקשה עובדות ותוכיחו את אי-האמת או חוסר הדיוק. על ההערכה הלא נכונה השיב שר הבטחון שי שנה מערכת. אני אומר שבשבילנו קיים שר הבטחון ולא מערכת, ועוד: כיצד רוצה אדוני שגם יערערו המערערים וגם יפיצו את הספר? אני מסתמך על דבריו של שר הבטחון. כשאדוני פונה ואומר לנו: תערערו! כיצד נערער אם הספר מופץ? אחם אינכם שאלים את המשפחות אם הם רוצים בספר אלא אחם אומרים: אם אינכם מעוניינים בו הודיעו לנו על כך, אחרת נניח שאחם רוצים בו. נדמה לנו שזו שיטה בלתי מקובלת.

ראש הממשלה: לגבי ספר שניהן כשי?

מר בן-אליעזר: הוכחה לכך ש-320 איש השיבו בשלילה, ובכלל, למה צריך להעמיד אזרח במצב כזה שהוא ישיב תשובה שלילית לשר הבטחון על ספר אשר צריך להיות קודש? לו הייתי אני מקבל תשובה שלילית הייתי נפגע.

מתי בקשנו? בקשתנו היא להפסיק את הפצתו של הספר; אחרי הכל זה לא הספר האחרון וגם לא העובדות ההסטוריות האחרונות. לדוגמה: לפני שבועיים היחה ידיעה על מספר האניות של העליה הבלתי ליגלית אשר לפיה 90 אניות היו של ההגנה ו-6 של האצ"ל. היום התפרסם היקון לפיו 18 ~~מספרות~~ אניות ולא 6 היו של האצ"ל.

מר בן-אליעזר:

אני לא עומד לא על המספר 6 ולא על המספר 18, אני לא מעלה
כאן את הבעיה הזו, היא תועלה בכנסת, אלא מה שאני אומר הוא
שעלול להיות טעויות והאם צריך לקבל את הפרטים הללו כאמת
אחרונה אם היא לא תואמת את האמת ובניגוד לאמת?

אני משער שהבעיה ברורה לאדוני וגם הבקשה צריכה להיות
ברורה, אנחנו מבקשים למנוע את שיחת הספר, בעיקר לאור
החשובות המחקבלות.

ראש הממשלה:

מעניין איך אפשר לפעמים מצוה להפוך לעבירה. מה שאמרה
בכנסת קיים ועומד. אנחנו נוחנים מחנה ספר ויש מי שחשב על
כך שאולי יהיו אנשים שלא ירצו בספר הזה ולכן, במקום לשלוח
למישהו ספר שהוא איננו רוצה בו ניחנה לו האפשרות לבחור בין
הספר הזה לספר אחר, אני אינני רואה בכך שום עלבון. אני חייב
להניח שמתוך המשפחה השכולות הזדרזו להשיב אלה שאינם רוצים
אקטיבית בספר ונמצא שמתוך 1,000, 300 אינם רוצים בו. הרי
מי שמעניין וקורא הוא גם ער לבעיה ומי שאיננו מעניין הרי
בלאו הכי הספר יהיה מונח אצלו כאבן שאין לה הופכין.
מה ביני וביני חסיף אז ניחנה זכות בחירה ויתכן שמישהו
ירצה בספר אחר, הלוא זו היחה הכוונה, מי שאיננו רוצה בספר
זה יקבל ספר אחר בכל הכבוד ובכל הרצון הטוב ואילו אחם
מפרשים את הדברים כך כאילו אנחנו יודעים שמהו לא בסדר,
את הטיעון הזה אני לא מקבל.

אני מנסה להפוך במוחי ואני מקטט את מוחי מה זכותי
ועל יסוד מה יש לי הזכות לכלוא את הספר הזה דוקא לאחר שהעניין
צדון בכנסת והיה בירור בכנסת והכנסת לא פסקה כך.

מה אני מענתי ואני טוען גם עכשיו. נכון שיש כוונה של משרד
הבטחון. אני אמרתי, וזה הדבר היחידי שצריך להגיד, אני יודע
שיש ערעורים בנוגע לספר, אם כך מה צריך לעשות בענין כזה?
מה עושים בעולם הגדול? אנחנו אומרים שיהיה בירור ובהוצאה
השניה או בספר שיבוא, אין אני אומר זאת בשם המערכת, ינחנו
חיקונים, אם אמנם יחברר שהיתה טעות, אבל שאני אחרים את הספר
לאחר שהענין נדון בכנסת? אם יהיה צורך בחיקון הרי החיקון
ייעשה. אני מאד לא אוהב לעשות דברים שאין בהם הכרה ואחם
מבקשים ממני דבר שאני לא מוצא לעצמי זכות בו.

לו ישב כאן שאול שהוא איש המערכת הוא בודאי היה נכנס

לענין בחום לב, או דינור. יכול להיות שאם אני הייתי חבר
המערכת וידעתי איך הדבר הזה מתפרסם הייתי מדבר ברוגז ובעצבים.
בשבילי קיימת ועדה שלדעתי היא מכובדת ואחם לא יכולים לדרוש
ממני שאני לא אחיחם ברצינות אל האנשים האלה. אגב, אמרו לי
סלוצקי, האיש אשר עושה את העבודה, אין לחשוב בו באנטיפטיה
לצד שאחם טוענים לו.

מכל מקום, איני רואה לי זכות ואני מאד הייתי רוצה שאחם

חשבו על כך, זה פסון-דה-פרלה שלי, אין לכם זכות לדרוש את
זה ממני, לא זכות ~~מ~~ מוסרית ולא זכות פורמליסטית. הענין
אנדרון בכנסת, עושה את העבודה מערכת של אנשים מכובדים ומוכרים,
אנשים אשר יכולים לכחוב את ההסטוריה העברית לעולמית, כמובן
שגם הסטוריונים יכולים לטעות.

מה אני אמרתי? נקיים בירור וכל הוצאה שתקבל החפרסם

בצורה מחאימה.

מר בן-אליעזר:

אנחנו פנינו בבקשהנו מבלי שידענו על הוצאה המכתב וגם ללא המכתב היינו פונים. אנחנו הוזרים ומבקשים שעד שיתוקן הדבר לא יופץ הספר, כל שכן שהנה אנחנו עומדים בפני עובדה שהרגשה זו היא לא רק שלנו, של אנשים המרגישים באופן אישי, של אנשים אשר כותבים וקוראים הסטוריה אלא הרגשה של הורים שכולים. אני לא מדבר על מספרים 1, 300 או 500.

האם אנחנו מבקשים לשרוף ספרים או להחרים? אנחנו טוענים

כי ספר אשר צריך לכחוב הסטוריה של ההגנה לא צריך לפחוב הסטוריה של האצ"ל, אבל אם כן, הרי יש לכך המקורות של האצ"ל. אנחנו שואלים וטוענים: איזה קשר יש לספר ההגנה לנסיעתו של ז'בוטינסקי לאפריקה שנכשלה והספר לא מנסה לציין איך ולמה נכשלה.

אדוני טוען שיש מערכת מכובדת, אבל על-ידי הפצת הספר מונעים מאהנו את זכות הערעור. לא היה דיון בכנסת, העניין הורד מסדר היום. היה דיון טרומי כדי שיהיה בירור.

אנחנו לא באים לבקש הצהרה שבמה שנעשה בספר נעשה אי-צדק, אבל אנחנו מבקשים אפשרות לבצע את מה שראש הממשלה הבטיח בכנסת: ~~אחת~~ רוצים לערער בבקשה. בשבילנו קיים שר הבטחון וזהו הנימוק שלנו לערעור בפניו. אנחנו מבקשים שבינתיים לא יופץ הספר בכל צורה עד שהעניין יסתדר.

ראש הממשלה:

אני אומר שהיה בירור בכנסת, אדוני אומר שלא היה בירור בכנסת. כשאני בא לכנסת ואומר: עניין זה טעון בירור ואני מציע לו עשרים דקות והוא עולה ומסביר מדוע צריך לברר את העניין ואת הטענות שלו, והכנסת שומעת בכל המחח הראוי לה ולעניין והיא אומרת: אין מה לברר, האם זה לא נקרא בירור? כמובן, אפשר מקודם לברר, אחר כך להצביע ולהחליט שאין מה לברר.

ראש הממשלה:

הכנסת לא אמרה לחדול להפיץ את הספר ואני אמרתי שאין לזה ענין. גם בסיקור אי-אפשר להגיד שהענין לא עמד בפני הכנסת כדי שהיא תחליט אם יש מקום לדון או לא, ולצד אחד ניחנה האפשרות להסביר, אפילו בהתרגשות יתרה, את עמדתו. אני הייתי בגבולות שקטים אם כי אפשר היה לעשות מזה התפוצצות. בדבר ההצעה לא להפיץ את הספר אמרתי כי הספר מופץ והולך.

מר בן-נחמן:

עד כה הופצו 2,000 - 2,500 ספרים.

ראש הממשלה:

לעומת זה נחורסף עכשיו גורם נוסף: אנחנו נוחנים אפשרות של בחירה. לא נראה לי שיש טעם והגיון מצידו להגיד לא להפיץ את הספר. אין לי זכות לכך אני לא פסלתי לא את המערכת ולא את הספר.

מר לנדאו:

לא בפסילה הספר ולא בענין פורמלי זה או אחר אנחנו באים אליך. השאלה איננה עמוקה מבחינה פורמלית. הרושם שלי היה כי אני אדוני הבית את הדברים בחשבתי בכנסת.

ראש הממשלה:

מדוע לא קויים הערעור עד כה?

מר בן-אלישור:

נאמר לנו שהספר מופץ.

מר לנדאו:

הבנתי שהספר נמצא בחנויות ולא יהזירו אותו, אבל עכשיו יש יוזמה להכניס את הספר לאלפי בתים. גם לפי נוסח המכתב הרי לא שאלים את המשפחה אם רצונה בספר אם לא, אלא מי שאישיב יראו אותו כאילו השיב תשובה חיובית וברור שמרבית הנשאלים לא ישיבו, זה ידוע מחוץ הנסיון של מכתבים מסוג זה.

ראש הממשלה:

אבל הלוא אנחנו מציעים ספר אחר למי שמשיב בשלילה על המכתב.

Section 1 This section contains the first part of the document, including the title and the first paragraph. The text is very faint and difficult to read.

Section 2 This section contains the second part of the document, including the second paragraph.

Section 3 This section contains the third part of the document, including the third paragraph. The text is very faint and difficult to read.

Section 4 This section contains the fourth part of the document, including the fourth paragraph. The text is very faint and difficult to read.

Section 5 This section contains the fifth part of the document, including the fifth paragraph.

Section 6 This section contains the sixth part of the document, including the sixth paragraph.

Section 7 This section contains the seventh part of the document, including the seventh paragraph. The text is very faint and difficult to read.

Section 8 This section contains the eighth part of the document, including the eighth paragraph.

מה הרע בכך אם השנה ישלח ספר אחר ובשנה הבאה ישלחו את הספר הזה.

מר בן-אליעזר:

אני חייב להניח שיש מי שרוצים את הספר הזה.

ראש הממשלה:

כדי להקל עוד שלחנו במצורף גם מכתב לחשבה שאין צורך להדביק עליו בול, והנוסח הוא: אנחנו מעונינים לקבל / אנחנו לא מעונינים לקבל. אלה שאינם משיבים מקבלים את הספר הזה.

מר בן-נתן:

אנחנו יודעים שהרוב המכריע איננו משיב.

מר לנדאו:

זוהי הפעם הראשונה שנשלח מכתב כזה.

ראש הממשלה:

אם אדם מאמין שהסטוריה זו איננה נכונה הוא לא רוצה שהיא לא תהיה לא רק בביהו אלא גם בביחסם של אחרים.

מר בן-אליעזר:

אז אחת אומר לעקור את הספר מן השורש?

ראש הממשלה:

לא, אלא אם יש ערעור על אמת הסטוריה, על ספר אשר מוצא ^{גם אותי,} על-ידי ממשלת ישראל המיצת ~~אמת~~ / אף על פי שאני אופוזיציה, האם לא נכון לחכות עד לערעור הזה?

מר בן-אליעזר:

אבל אם ההצבעה בכנסת הייתה אחרת הלוא אין אני צריך לעשות דבר שלא התקבל.

ראש הממשלה:

אנחנו באים ברצון טוב ומציעים שהשנה ישלח ספר אחר כשי.

מר בן-אליעזר:

ההחלטה על הספר אשר ישלח כשי מתקבלת כששה או השעה חודשם לפני מועד המשלוח.

מר בן-נתן:

1. Introduction This report discusses the results of the study conducted over a period of six months.

2. Methodology The data was collected through a series of interviews and surveys.

3. Results The findings indicate a significant correlation between the variables studied. The data shows that as the independent variable increases, the dependent variable also tends to increase.

4. Discussion These results are consistent with previous research in this field.

5. Conclusion The study concludes that there is a strong positive relationship between the two variables.

6. Recommendations Further research is needed to explore the underlying causes of the observed trends.

7. References The following sources were consulted during the preparation of this report.

8. Appendix Additional data and supporting documents are provided in the appendix.

9. Acknowledgments The author wishes to thank the participants and the research team for their contributions.

10. Contact Information For more information, please contact the author at the address below.

11. Disclaimer The information provided in this report is for informational purposes only and does not constitute an offer.

מר לנדאו: אם היו מתקבלות חשבוות שליליות נניה מ-3,000 איש, מה הייתם עושים?

מר בן-נחום: יש לנו הערכה כמה עלולים להשיב בשלילה.

מר בן-אליעזר: ולמרות זה הוחלט לשלוח את הספר. ההחלטה היא בידי שר הבטחון ואנו מניחים שהוא ישקול בדבר טוב.

ראש הממשלה: בהחלט. אנחנו לא הממשלה היחידה אשר כותבת הסטוריה.

מר לנדאו: כהסטוריה כן. צבאית כותבת גם הממשלה אבל זוהי הסטוריה פוליטית, הרקע שלה כולו פוליטי.

מר בן-אליעזר: אנחנו מבקשים לשקול מחדש את הענין ולראות את האפשרות למנוע את הפצת הספר. אם פנייה של אב או אם שכולה אינה מהווה ארגומנט לדחיית הפצתו של הספר אז אנחנו מבקשים זאת.